

شعر ترانه بهار

بهار آمد، بهار آمد، زمستان

شد از این سو به آن سوها روانه

شما، ای مرغکان خوش صدا، باز

برای خود بسازید آشیانه

بهار آمد، بهار آمد، به هر جا

هزاران دامن پُر از گل آورد

بنفشه، نسترن، پامچال و نرگس

گل سرخ و سفید و سنبل آورد

بهار آمد، بهار آمد، نسیمی

خنک پرواز کرد از کوهساران

هوا شد دلپذیر از عطر و آواز

زمین شاداب شد از جویباران